

Retro: Istina o borbi za Makedoniju 1905.

Pokolji, silovanja, palež, istrebljenje

Pisale: Radni ke novine

Photo: Bernard Faucon

Elementi skupljeni s koca i konopca i odaslati u Makedoniju, umesto da su postali prava zaštita, ina e ljuto ucveljenog naroda, postali su za tamošnje stanovništvo strah i trepet. Grozote muhamedanskih dželata zaboravile su se pored grozota, kojih su tvorci makedonski „revolucionari“. Ono što nisu ni Turci bili sposobni da izvode, to izvode makedonski „revolucionari“. Najodvratnije ucenjivanje, ubijanje, masakriranje na zverski na in mirnih i nevinih stanovnika Makedonije od strane „revolucionara“ postala je obična pojava. Ti gladni „revolucionari“, koji nisu ništa drugo do slepe sluge buržoazije zainteresovanih zemalja, a naročito balkanskih državica, idu još i dalje. Oni ne beže u tiranisanju makedonskog stanovništva ni od jednog najodvratnijeg sredstva

Od nekog vremena ne prođe ni jedan dan a da kroz javnost ne proleti vest da je u Staroj Srbiji i Makedoniji bio sukob, pokolj, da je uništena srpska, bugarska ili koja druga etna, da su izginuli Srbi, Bugari ili koji drugi stanovnici St. Srbije i Makedonije. U tim provincijama puške neprestano pucaju; ljudi, žene, deca ginu, krv se puši, sela se pale, nastalo je pravo istrebljivanje.

S potekom je to istrebljivanje vršeno pod formulom revolucionarne akcije, dizanja revolucije u tim krajevima. Sad se, međutim, očigledno vidi da u celom tom poslu nema ni traga od kakve revolucionarne akcije. I dok je u prvi mah moglo i izgledati prividno, da su neke vulkanske pojave na teritoriji St. Srbije i Makedonije isto revolucionarnog karaktera, dotle se sad priroda pokreta prikazala u istoj svojoj boji. Ona nije revolucionarna, ona je razbojnička. Najamljene sluge zainteresovanih faktora u Makedonskom

pitanju, umesto kakve revolucionarne akcije u interesu oslobođenja makedonskog stanovništva od jednog varvarskog i preživelog gospodarstva, vrše sada najodvratnija i najnevjerojatnija nasilja nad makedonskim stanovništvom. Radi zaštite nacionalnih interesa šilju se u Makedoniju elementi u svakom pogledu propali. Pribiraju se ljudi bez ikakvih moralnih i humanitarnih osećaja, oni traže još gore između i ih da štite makedonsko roblje. Oni koji su u duši protivnici svemu sloboda, oni koji su za najokorelijiju absolutizam, stavljaju se na telo „revolucionarnog“ makedonskog pokreta. Pa šta se onda bolje može i očekivati nego ono što se svakog dana dešava?

Photo: www.mobile

Elementi skupljeni s koca i konopca i odaslati u Makedoniju, umesto da su postali prava zaštita, inače su bili učveljenog naroda, postali su za tamošnje stanovništvo strah i trepet. Grozote muhamedanskih dželata zaboravile su se pored grozota, kojih su tvorci makedonski „revolucionari“. Ono što nisu ni Turci bili sposobni da izvode, to izvode makedonski „revolucionari“. Najodvratnije ucenjivanje, ubijanje, masakriranje na zverski način mirnih i nevinih stanovnika Makedonije od strane „revolucionara“ postala je običajna pojava. Ti gladni „revolucionari“, koji nisu ništa drugo do slepe sluge buržoazije zainteresovanih zemalja, a narođeno ito balkanskih državica, idu još i dalje. Oni ne beže u tiranisanju makedonskog stanovništva ni od jednog najodvratnijeg sredstva. Oni načinjavaju roditelja bešaste kćeri i žene. I nema gotovo ni jednog varvarskog sredstva kojim se ne koriste ti divljaci u tiranisanju makedonskog naroda. **I da li se ti ljudi mogu nazvati revolucionarima, a njihova akcija — revolucionarna akcija u interesu oslobođenja podjarmenih? Da li pak oni koji ih šilju tamo i pomažu mogu imati u takvom radu kakvih viših sem sebi nih interesu? Ne, ne! Niti su prvi revolucionari, niti drugi imaju kakvih viših pobuda u tom radu sem sebi nih ranjena. I da bi ostvarili svoje sebi ne rane, oni ne biraju sredstva: ubijaju, araju i bešaste preko svojih agenata. Oni rade na konačnom istrebljenju bednog makedonskog stanovništva. Njima nije stalo do njegova oslobođenja, njima je stalo samo do osvojenja teritorije. Svi zainteresovani faktori u makedonskom**

pitanju pomiri e se sa tim, da se istrebi i poslednji njihov sunarodnik, samo da dobiju makedonsko zemljiste.

Photo: rudemacedon.ca

A otkud je mogu e da se bore za slobodu makedonskog naroda oni, koji se u svojim ro enim zemljama bore protiv svake slobode! Otkud je mogu e, da se buržoazija, koja je glavni vinovnik sviju onih odvratnih scena u Makedoniji, bori na jednoj strani za slobodu, kad se na drugoj strani bori svim silama protiv svake slobodne misli, svakog slobodnog pokreta? Ne, ne! Buržoazija se i ne javlja u makedonskom pokretu kao iskren pobornik slobode tamošnjeg naroda, ve kao pobornik svojih skroz i skroz sebi nih interesa. I one odvratne scene, što se vrše nad makedonskim stanovništvom, javljaju se kao neminovna posledica neiskrenog buržoaskog rada. Buržoazija sa svojim etama, koje organizuje, ne e oslobođiti makedonsko stanovništvo, ali e posti i nešto drugo: ona e ga uništiti. To uništavanje po elo je ve poodavno, a ovih je momenata prevršilo svaku meru. **Mi socijaldemokrati grozimo se svih onih krvavih scena, što ih stvaraju sebi ni interesi kako bugarske tako i srpske, gr ke, rumunske, austrijske, turske itd. buržoazije i najodlu nije protestujemo protiv rada koji e doneti ne oslobo enje ve kona no istrebljenje makedonskog stanovništva.**

Na suprot istrebljivanju, socijaldemokrati traže mir i slobodu Staroj Srbiji i Makedoniji.

* „Radni ke novine“, br. 27, Beograd, 30. marta 1905; pripremio Damjan Pavlica